

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΔΡΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΚΛΑΒΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

THIS IS A CALL TO END SLAVERY IN AMERICA

ΠΑΝΕΘΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ
NATIONAL PRISON STRIKE

9 SEPTEMBER 2016

ρουτίνα. Όταν ξεσηκωνόμαστε ενάντια στις Αρχές, αυτές στρέφονται με μανία εναντίον μας, κι η μόνη προστασία που έχουμε είναι η αλληλεγγύη απ' έξω. Ο μαζικός εγκλεισμός, σε καταστήματα κράτησης ιδιωτικής ή κρατικής διαχείρισης, είναι μια μελετημένη κομπίνα όπου κυνηγοί σκλάβων περιπολούν τις γειτονιές μας και παρακολουθούν στενά τις ζωές μας. Κι ο μαζικός εγκλεισμός απαιτεί μαζική εγκληματοποίηση. Τα βάσανά μας εντός των τειχών είναι ένα εργαλείο που χρησιμοποιείται για τον έλεγχο των οικογενειών και των κοινοτήτων μας εκτός των τειχών. Κάθε μέρα ορισμένοι/ες αμερικανοί/ίδες ζούνε όχι μόνον υπό την απειλή της εξωδικαστικής εκτέλεσης –όπως έχουν αναδείξει εδώ και καιρό διαμαρτυρίες γύρω από τον θάνατο του Μάικ Μπράουν [Mike Brown], του Ταμίρ Ράις [Tamir Rice], της Σάντρα Μπλαντ [Sandra Bland] και τόσο πολλών άλλων–, αλλά και υπό την απειλή της αιχμαλωσίας, του πετάματός τους σε αυτές τις φυτείες, αλυσοδεμένων κι εξαναγκασμένων να δουλεύουν.

Η διαμαρτυρία μας ενάντια στη σκλαβιά του εγκλεισμού είναι μια διαμαρτυρία ενάντια στον συστηματικό εφοδιασμό των φυλακών με νεολαίους που εκδιώκονται απ' τα σχολεία, μια διαμαρτυρία ενάντια στον αστυνομικό τρόμο, μια διαμαρτυρία ενάντια στους ελέγχους κατόπιν αποφυλακίσεων. Όταν καταργήσουμε τη σκλαβιά, θα χάσουν το μεγαλύτερο κίνητρο που έχουν για να φυλακίζουν τα παιδιά μας, θα σταματήσουν να στήνουν παγίδες για να μαγκώσουν ξανά όσους/ες έχουν αποφυλακίσει. Όταν αφαιρέσουμε τον οικονομικό κινητήρα και το γράσο της καταναγκαστικής μας εργασίας που λιπαίνει τη μηχανή του εγκλεισμού στις ΗΠΑ, ολόκληρη η δομή των δικαστηρίων και της αστυνομίας, του ελέγχου και της αλίευσης σκλάβων θα πρέπει ν' αλλάξει εκ βάθρων για να μας χωρέσει ως ανθρώπους, αντί για σκλάβους/ες.

Η φυλακή έχει επίπτωση σε όλους κι όλες μας, γι' αυτό όταν ξεσηκωθούμε κι αρνηθούμε τη σκλαβιά στις 9 Σεπτέμβρη 2016, θα είναι αναγκαίο να γνωρίζουμε πως φιλικά μας πρόσωπα, οικογένειες και σύμμαχοι εκτός των τειχών βρίσκονται σ' ετοιμότητα να μας στηρίξουν. Τόσο η άνοιξη όσο κι αυτό το καλοκαίρι θα 'ναι περίοδοι οργάνωσής μας, διάδοσης της κινητοποίησης κι οικοδόμησης δικτύων αλληλεγγύης, για να δείξουμε τι είμαστε ικανοί/ές να πράξουμε κι ότι αυτά που λέμε τα εννοούμε.

**Κινητοποιηθείτε, ξεσηκωθείτε και σμίξτε μαζί μας.
Ενάντια στη σκλαβιά της φυλακής.
Για την απελευθέρωση όλων.**

Το παραπάνω κάλεσμα κυκλοφόρησε από κρατούμενους στις φυλακές των ΗΠΑ την 1η απρίλη 2016 καλώντας για ανάληψη δράσης ενάντια στη σκλαβιά του εγκλεισμού και αναγγέλλοντας μια συντονισμένη αποχή κρατουμένων από τα μεροκάματα σε όλη τη χώρα στις 9 Σεπτέμβρη 2016 (ημερομηνία που συμπίπτει με τη συμπλήρωση 45 ετών από την εξέγερση στη φυλακή Άττικα).

Με μια φωνή, που αναδύεται μέσα απ' τα κελιά της μακροχρόνιας κράτησης σε απομόνωση κι αντηχεί σε κοιτώνες και πτέρυγες απ' τη Βιρτζίνια μέχρι το Όρεγκον, φυλακισμένοι/ες σε όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες ορκιζόμαστε να παύσουμε επιτέλους τη σκλαβιά μας στο 2016.

Στις 9 Σεπτέμβρη 1971 κρατούμενοι πήραν τον έλεγχο της φυλακής Άττικα, παραλύοντας τη λειτουργία της πιο διαβόητης φυλακής της πολιτείας της Νέας Υόρκης. Στις 9 Σεπτέμβρη 2016 θα ξεκινήσουμε μια δράση για να παραλύσουμε τη λειτουργία σε φυλακές όλης της χώρας. Δεν θ' απαιτήσουμε απλώς να μπει ένα τέλος στη σκλαβιά του εγκλεισμού, αλλά θα την τελειώσουμε εμείς οι ίδιοι/ες παύοντας να 'μαστε σκλάβοι/ες.

Τη δεκαετία του 1970 το σύστημα φυλακών στις ΗΠΑ κατέρρευε. Στις φυλακές Γουόλπολ, Σαν Κουέντιν, Σόλνταντ, Ανγκόλα και σε πολλές άλλες φυλακές άνθρωποι ξεσηκώνονταν, έδιναν μάχες και ανακτούσαν τη ζωή και το σώμα τους απ' τις φυτείες-φυλακές. Εδώ και έξι χρόνια έχουμε ανακαλέσει κι ανανεώσει εκείνον τον αγώνα. Στο μεσοδιάστημα ο πληθυσμός των κρατουμένων έχει υπερδιογκωθεί και οι τεχνολογίες ελέγχου και περιορισμού έχουν εξελιχθεί στις πιο προηγμένες και κατασταλτικές στην παγκόσμια ιστορία. Οι φυλακές εξαρτώνται ολοένα περισσότερο απ' τη σκλαβιά και τον βασανισμό για να διατηρούν τη σταθερότητά τους.

Οι φυλακισμένοι/ες εξαναγκάζονται να δουλεύουν με ισχνές ή μηδαμινές απολαβές. Αυτό δεν είναι τίποτε άλλο παρά δουλεία. Η 13η τροπολογία του Συντάγματος των ΗΠΑ προβλέπει μια νομική εξαίρεση για τη συνέχιση της σκλαβιάς στις φυλακές των ΗΠΑ. Αναφέρει «ούτε δουλεία ούτε ακούσια υποδούλωση να υπάρχουν εντός των Ηνωμένων Πολιτειών, εξαιρουμένης της περίπτωσης τιμωρίας εγκλήματος για το οποίο ο εναγόμενος έχει νομίμως καταδικαστεί». Επόπτες επιτηρούν την κάθε μας κίνηση, κι αν δεν εκτελέσουμε καταπώς γουστάρουν τα καθήκοντα που μας αναθέτουν, μας υποβάλλουν σε τιμωρία. Μπορεί ν' αντικατέστησαν το μαστίγιο με σπρέι πιπεριού, αλλά πολλά από τ' άλλα βασανιστήρια παραμένουν: απομόνωση, καθίσματα καθήλωσης, ξεγύμνωμα και σωματικοί έλεγχοι σαν να 'μαστε κτήνη.

Η σκλαβιά στο σύστημα των φυλακών καλά κρατεί, αλλά μέχρι το τέλος του τρέχοντος έτους θα την έχουμε πια ξεκάνει. Αυτό είναι ένα κάλεσμα ν' αποτελειώσουμε τη σκλαβιά στην Αμερική, κι απευθύνεται κατευθείαν στους/ις ίδιους/ες τους/ις σκλάβους/ες. Δεν υποβάλλουμε αιτήματα ούτε ζητάμε κάτι απ' αυτούς που μας κρατούν αιχμάλωτους/ες. Απεναντίας, καλούμε τους ίδιους μας τους εαυτούς ν' αναλάβουν δράση. Προς κάθε κρατούμενο/η σε οποιοδήποτε πολιτειακό και ομοσπονδιακό κατάστημα κράτησης σ' αυτά τα εδάφη: σε καλούμε να σταματήσεις να 'σαι σκλάβος/α, ν' αφήσεις τις σοδειές να σαπίσουν στις φυτείες, να κατέβεις σε απεργία, και να πάψεις να συμβάλλεις στην αναπαραγωγή των θεσμών που σε

κρατάνε δέσμιο/α.

Αυτό είναι ένα κάλεσμα για αποχή κρατούμενων από τα μεροκάματα σε όλη την επικράτεια, ώστε να βάλουμε ένα τέλος στη σκλαβιά της φυλακής, αρχής γενομένης από την 9η Σεπτέμβρη 2016. Δεν μπορούν να λειτουργήσουν αυτές τις εγκαταστάσεις χωρίς εμάς.

Διαμαρτυρίες με μη βίαια μέσα, αποχές από τα μεροκάματα, αποχές απ' το συσσίτιο και απεργίες πείνας, όπως και άλλες αρνήσεις συμμετοχής στις ρουτίνες και ανάγκες των φυλακών έχουν αυξηθεί τα τελευταία χρόνια. Η απεργία του 2010 στη φυλακή της Τζώρτζια, οι μαζικές κυλιόμενες απεργίες πείνας στην Καλιφόρνια, η αποχή απ' τα μεροκάματα το 2014 απ' το δίκτυο κρατουμένων σε φυλακές της Αλαμπάμα Free Alabama Movement (FAM) έχουν προσελκύσει την περισσότερη προσοχή, αλλά σίγουρα δεν είναι οι μοναδικές εκδηλώσεις δύναμης των αιχμαλώτων. Κατά καιρούς, μεγάλες κι ενίοτε καρποφόρες απεργίες πείνας έχουν ξεσπάσει στο κατάστημα κράτησης της πολιτείας του Οχάιο, στο σωφρονιστήριο Μέναρντ του Ιλλινόις, στο Ρεντ Όνιον της Βιρτζίνια, καθώς και σε πολλές άλλες φυλακές. Η κινητοποίηση εντεινόμενης αντίστασης εντός των τειχών είναι ποικιλόμορφη και διασυνδεδεμένη, συμπεριλαμβανομένων κέντρων κράτησης μεταναστών/ριών, γυναικείων φυλακών και καταστημάτων κράτησης ανηλίκων. Το περασμένο φθινόπωρο, κρατούμενες στη φυλακή της κομητείας Γιούμπα στην Καλιφόρνια συμμετείχαν σε απεργία πείνας που είχαν ξεκινήσει γυναίκες έγκλειστες στα κέντρα κράτησης μεταναστριών/ών σε Καλιφόρνια, Κολοράντο και Τέξας.

Κρατούμενοι/ες σε όλη τη χώρα έχουν συχνά εμπλακεί σε μυριάδες εκδηλώσεις της δύναμής τους στο εσωτερικό των φυλακών. Τις περισσότερες φορές το έχουν κάνει χάρη στην αλληλεγγύη αναμεταξύ καταδίκων, προσπερνώντας φυλετικές και συμμορίτικες αντιπαλότητες για να συμπράξουν και να συγκρουστούν με τον κοινό καταπιεστή τους.

Σαράντα πέντε χρόνια μετά την Άττικα, ξανασκάνε κύματα αλλαγής στις φυλακές της Αμερικής. Αυτόν τον Σεπτέμβρη ελπίζουμε να συντονίσουμε και να γενικεύσουμε αυτές τις διαμαρτυρίες, για να σηκώσουμε μαζί ένα παλιρροϊκό κύμα που να μην μπορεί το αμερικανικό σύστημα εγκλεισμού ν' αγνοήσει ή ν' αντιπαλέψει. Ελπίζουμε να βάλουμε τέλος στη σκλαβιά του εγκλεισμού καθιστώντας την αδύνατη, αρνούμενοι/ες να 'μαστε άλλο πια σκλάβοι/ες.

Για την επίτευξη αυτού του σκοπού, χρειαζόμαστε στήριξη από κόσμο εκτός των τειχών. Μια φυλακή είναι ένα περιβάλλον όπου είναι πανεύκολο το επείγον κλειδωμά κρατουμένων στα κελιά, ένα μέρος ελέγχου και περιορισμού όπου η καταστολή είναι εντοικισμένη σε κάθε πέτρινο φράχτη και κρίκο αλυσίδας, σε κάθε χειρονομία και